

Kapanmış hangâhlara girmek

“... (Risale-i Nur) Hakaik-ı kudsiye-i imâniyeyi en kat’î ve vâzih bir sûrette ders verip, en muannid zındıkları ve en mütemerrid feylesofları susturup ders verirken, onu bırakıp, yahut sekteye uğratıp, veyahut kanâat etmeyip, tarikat hevesiyle Risâle-i Nur’dan izin almayarak kapanmış hangâhlara (büyük tekke) girmek, ne derece yanlış olduğunu ve bizim bu şefkat tokadına ne derece istihkak kesbettiğimizi gösteriyor.” (Lem’alar)

Hakikatinde ifade edildiği gibi Risale-i Nur’un izin vermediği işlere girişmenin büyük zararları vardır. Bu yazımızda kapanmış hangâhlar ifadesini Risale-i Nur hakikatleri haricinde Nurlar’ın izin vermediği bütün hususları ifade eder bir manada kullanmak istiyoruz. Çeşitli hevesler dolayısıyla kendilerini imanî, fikrî, içtimaî, siyasî hususlarda bir nevi hangâhlara kapatanlar, tekrardan gözlerini açıp Nurlar’ın izin verdiği daire içerisine dâhil olmalıdırlar.

Günümüz ehl-i dünyasının inşa ettiği yeni tarz hangâhlara bizleri fikren ve fiilen dâhil etmeye çalışanlara karşı Risale-i Nur’un dairesinde olduğumuzu ve o daireden ayrılamayacağımızı göstermemiz gerekmektedir.

Şahs-ı manevinin tatlı ve büyük havuzu yerine şahısçılığın dar hangâhlarına kendimizi sokmaya çalışmanın ne kadar yanlış olduğu görülmektedir. Yine aynı şekilde Risale-i Nur’ca belirlenmiş geniş ve açık düsturlar varken, bazı şahıslarca üretilmiş dar ve kapalı fikirlere müracaat etmek, şahs-ı manevî dururken şahısların kapalı hangâhlarına girmek Nur Talebelerinin yapacağı bir iş değildir. Şahs-ı manevî yerine şahısların kapalı hangâhlarına merak salmanın başımıza ne tür tokatlar getirebileceğini düşünmek gerektir. Kapalı hangâhlardan çıkarak şahs-ı manevinin büyük havuzuna koşmak ve sadece kendi nefsinin düşünmeye sevk eden bu tarz merakları bırakmak gerektir.

Risale-i Nur Talebelerini şahs-ı manevî yerine şahısçılığın kapalı hangâhlarına çağıranların çeşitli yöntemleri bulunmaktadır.

Bunlardan birisi de Nur Şakirtlerini Risale-i Nur hizmet-i imaniyesinin haricindeki mesleklerin işleriyle meşgul etme taktiğidir. Kendi mesleğinin uygun gördüğü şekilde yapılacak hizmetleri terk edip başka mesleklerin uygun gördüğü tarzdaki hizmetlerle alâkadar olmaya çalışanlar, bir süre sonra şahs-ı maneviden uzaklaşacaktır. Risale-i Nur hizmeti dışındaki başka hizmetlerle meşguliyetin ne tür zararlara sebep olduğu Risale-i Nur’da izah edilmektedir. “Mesleğimiz, tecavüz değil tedafüdür. Hem tahrip değil, tamirdir. Hem hâkim değiliz, mahkûmuz. Bize tecavüz eden hadsizdirler. Mesleklerinde, elbette çok mühim ve bizim de malımız hakikatler var. O hakikatlerin intişarına bize ihtiyaçları yoktur. Binler o şeyleri okur, neşreder adamları var. Biz onların yardımlarına koşmamızla, omuzumuzdaki çok ehemmiyetli vazife zedelenir ve muhafazası lâzım olan ve birer taifeye mahsus bir kısım esaslar ve âli hakikatlerin kaybolmasına vesile olur.” (Kastamonu Lâhikası) Hakikatinde izah edildiği gibi, kendi mesleğimizin zararına başka mesleklerin işlerinde koşmak şahs-ı manevî dışına çıkarak kapanmış hangâhlara girmek manasındadır. Kapanmış hangâhlar içerisine bu

Şekilde girenler ise, kendi mesleğinin sahip olduğu kıymetli esasları ve âli hakikatleri koruma gayretini kaybedecektir. Mesleđine ait kıymetli esasları ve âli hakikatleri koruma gayretini kaybederek kaybolmasına sebep olanlar ise büyük bir mesuliyet altındadır.

“Hem bu hâdisede göründü ki, Risale-i Nur’a intisâbın çok ehemmiyeti var ve çok pahalı düştü. Ve buna bu fiyatı veren ve o yolda bütün âlem-i İslâm nâmına dinsizliğe karşı mücâhede vaziyetini alan akı başında bir adam, o elmas gibi mesleği terk edip başka mesleklere giremez.” (Lem’alar) Hakikatince, mesleğimiz, meşrebimiz ve pahasına çok fedakârlıkların yapıldığı şahs-ı manevimiz dururken başka mesleklerin kapalı hangâhlarına koşmak hiç de akıllıca değildir.